

[Ministeren for skatter og afgifter.]

enhver indkomststigning i 1975 betragtes som ekstraindkomst, der giver ret til lettelse. Det kan uden nærmere forklaring ses, at en sådan regel ville virke helt urimelig i et meget stort antal tilfælde.

Dernæst vil jeg sige, at forslaget lider af samme skavank som så mange andre tidligere opsparingsforslag. Det er, som ofte før påvist, umuligt at sikre, at der fremkommer en reel opsparingsforøgelse. Den skattebe- gunstigede opsparingsordning kan således udnyttes blot ved at omplacere eksisterende opsparing. Herved løber man en betydelig risiko for, at det provenutab, der vil følge af ordningen, ikke vil resultere i en mærkbar vækst i den private opsparing.

Vi kan fra regeringens side således ikke gå ind for forslaget.

Ove Hansen (S):

Jeg må vist have lov at sige, at centrumdemokraterne er i givehjørnet i dag, men de, der skal nyde godt af deres godhed, det er jo dem, der har noget. De, der ejer de store ejendomme, skulle altså være fritaget for at svare grundskatter for fremtiden eller i hvert fald over et nærmere antal år, de store villaejere skal have en begunstigelse også, hvis de reparerer og istandsætter deres villaer for indtil 10.000 kr., og nu går man altså et skridt videre og siger, at de, der kan spare ekstra 10.000 kr. op, også skal have en skattebegunstigelse. Det er altså ikke noget, de lavtlønnede kan glæde sig over, det, vi hidtil har set fra centrumdemokraternes side. Jeg synes egentlig, det er underligt, man kommer med sådanne forslag, som er så ensidigt til gavn for dem, der virkelig ejer og har noget.

Jeg skal ikke nærmere komme ind på forslagets enkeltheder. Det har ministeren jo gjort. Jeg er enig med ministeren i de betragtninger, han har givet udtryk for, og jeg kan sige fra socialdemokratiets side, at vi kan ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Jens Foged (V):

Som ministeren gjorde opmærksom på, er det tredje gang, dette forslag foreligger. For kort tid siden var der én, der brugte udtrykket, at det var en kæphest, man red. Ja, her kan man se, hvor udholdende de kæpheste

er. Fra vor side kan vi vistnok tilslutte os ministeren og socialdemokratiets ordfører. Vi finder, at forslaget er så vanskeligt at administrere, at det alene af den grund måtte køre fast. Jeg husker endnu, da vi for år tilbage kunne have overført indkomst, og hvilket udtryk vi ellers brugte, da vi gik over til kildeskat, hvilke sager der var i landsskatteretten og i ligningsdirektoratet, det var næsten utallige. Hvordan vil det gå med hensyn til benyttelse af afskrivningsregler, og hvordan vil det gå med benyttelse af investeringsfondsreglerne? Forslaget kolliderer med næsten al den øvrige skattelovgivning, vi har, når det kører på ét år. Det er heller ikke klart, om det er et indkomstår eller det er et brudt regnskabsår, eller hvad det er.

Vi finder ingen anledning til at støtte forslaget, selv om vi gerne så den private opsparing forøget.

Glistrup (FP):

Det hænder også for hr. Erhard Jakobsen undertiden, at han taler, før han har tænkt, og det er dette et udpræget eksempel på. Det er jo hans hjerte, der slår igennem. Han siger: indkomstskatten er urimelig, vi skal væk med indkomstskatten, og så kommer han her med et forslag, som tager sigte på nogle af de tilsyneladende urimeligheder. Den vej, man skal gå for at klare indkomstskattens problemer, det er imidlertid at bruge de midler, vi kan finde frem til ved offentlige besparelser, til at forhøje bundfradraget — og ikke til at lave den slags snurige særordninger, som det foreliggende forslag er udtryk for.

Det bygger jo på to grundbegreber: ekstraindtægt og nyopsparing. For det første er begrebet ekstraindtægt i et enkelt år ikke noget, som man så let kan trække ud af den blå luft, hvis man giver sig til at tænke sig om. Det kan være, at man i det ene år har fået 13 månedlige lønudbetalinger, i det andet kun 11. Det kan være, man har afskrevet lidt mere det ene år end det andet år. Derfor er selve det at få defineret, om der har været en ekstraindtægt, og hvor stor den har været, svært nok.

For det andet er der problemet med hensyn til, om beløbet så bliver opsparet eller ej. Det, man vil hjælpe fra forslagsstillernes side, er jo kun nyopsparingen, men om man